

Bilaga : General Eugène de Beauharnais (1781-1824) – ”Napoleons adoptivson”.

Eugène de Beauharnais föddes den 3 september 1781 i Paris som son till generalen vicomte Alexandre de Beauharnais (1760-1794) & adelsdottern Joséphine Tascher de la Pagerie (1763-1814). Fadern misskötte sig till den grad under 1:a koalitionskriget att han avrättades för inkompetens. Modern gifte 1796 om sig med Napoleon. 1804-1810 var hon kejsarinna av Frankrike, men 1810 upplöstes äktenskapet.

Under tiden använde Napoleon Eugène & hans syster Hortense (1783-1837) som brickor i sina dynastiska planer. Hortense fick 1802 gifta sig med Napoleons bror Louis, blev drottning av Holland & så småningom mor till Napoleon III. Eugène fick 1806 gifta sig med prinsessan Augusta av Bayern (1788-1851). Hennes föräldrar var till den grad ovilliga att Napoleon sockrade anbudet genom att adoptera Eugène som sin son. Augusta kom att föda sju barn som alla ingick fördelaktiga äktenskap:

1. Josefina (1807-1876), 1823 gift med kronprins Oscar (I) av Sverige och Norge.
2. Hortense (1808-1847), 1826 gift med prins Fredrik Wilhelm av Hohenzollern-Hechingen.
3. August (1810-1835), 1834 gift med drottning Maria II av Portugal.
4. Amélia (1812-1873), 1829 gift med kejsar Peter I av Brasilien.
5. Theodelinde (1814-1857), 1841 gift med greve Wilhelm av Württemberg, senare hertig av Urach.
6. Caroline (1816-1816).
7. Maximilian (1817-1852), 1839 gift med storhertiginnan Maria Nikolajevna av Ryssland.

Anledningen till att de var så eftersökta påstås ha varit släkten de Beauharnais kombination av goda anor men politisk maktlöshet. Bayern var ett kungadöme och Napoleondynastin var passé. Syskonens framgångar stärkte Josefinas svenska ställning & gav henne en annars otänkbar handlingsfrihet.

Eugènes karriär som Napoleons adjutant, fransk general & 1805-1814 italienska vicekung är väldokumenterad. Han var kompetent om än inte särskilt lysande. Här skall bara nämnas att både Jean & Desirée kände honom väl. Napoleon föreslog honom som ett alternativ till Jean som svensk tronföljare men han avböjde. En brorsdotter till Desirée var ingift i hans släkt & 1823-1829 hennes överhovmästarinna. Eugènes hälsa var dålig & 1824 dog han i ett slaganfall.

Eugène var mån om sitt eftermäle och efter hans död publicerades hans memoarer, en biografi & hans brev (de Beauharnais 1826; Vaudoncourt 1828; du Casse red. 1858). Därefter förekom han mest i uppslagsverk. De senaste åren har dock intresset för honom vaknat (Adalbert 1940; Oman 1966; Autin 1989; Nohrenius 2006).

Referenser

- Adalbert, prins av Bayern. (1940.) Eugen Beauharnais, der Stiefsohn Napoleons : Ein Lebensbild. Berlin: Im Propyläen Verlag.
- Autin, Jean. (1989.) Eugène de Beauharnais : de Joséphine à Napoléon. Paris: Perrin
- Beauharnais, Eugène de. (1826.) Mémoires sur la cour du prince Eugène et sur le royaume d'Italie pendant la domination de Napoléon Bonaparte; par un Français attaché à la cour du vice-roi d'Italie. Paris: Librairie de J.-M.-V. Audin.
- Casse, Albert du. (red.) (1858.) Mémoires et correspondance du prince Eugène, vol 1-10 (1858-1860). Paris.
- Oman, Arola. (1966.) Napoleon's viceroy, Eugène de Beauharnais. London: Hodder and Stoughton.
- Nohrenius, Kerstin. (2006.) Eugène : Vid Napoleons sida. Stockholm: Columbus & Åkermans förlag.
- Vaudoncourt, Frederic de. (1828.) Histoire politique et militaire du prince Eugène, vice roi d'Italie. Paris.